

12. De onafhankelijkheidsoorlog in Nederlands-Indië

Giel Jacobs (25), geboren 8 februari 1922 te Eys. Uitgezonden als militair. Overleden op 26 juli 1947 als militair te Semarang, Nederlands-Indië. Het gezin Jacobs was aanvankelijk woonachtig in Eys, maar verhuisde naar Simpelveld, de geboorteplaats van Giels moeder. Zijn vader was mijnwerker en had voor een uitgebreid gezin met twaalf kinderen te zorgen. Giel Jacobs was de oudste zoon, die slim en hulpvaardig was en al vroeg ook een rol had in de opvoeding van de overige kinderen. Geld om te leren was er niet, reden

waarom Giel al met vijftien jaar naar de Staatsmijn Wilhelmina – waar ook zijn vader werkzaam was – ging om er het ondergrondse mijnwerkersvak te leren. Na afloop van de oorlog kreeg Nederland te maken met een opstand in Nederlands-Indië, dat zich wilde verzelfstandigen. Alle krachten in het land werden gemobiliseerd om het dreigende verlies van Nederlands-Indië tegen te gaan. Giel zag wel iets in die oproep en meldde zich als vrijwilliger. Wat trok hem? Betrokkenheid bij het vaderland, iets zien van de wereld en onze verre kolonie, zin in avontuur? Wat ook meetelde, was een hoog salaris, waarvan Giel een groot deel spaarde en naar Simpelveld zond. De plichtgetrouwe Giel was een modelsoldaat – ‘de schakel naar ons ideaal’ werd hij door de legerleiding genoemd – die bij het Bataljon Stoottroepen korporaal onderofficier werd. Steevast schreef hij het thuisfront over zijn belevenissen. Hij beleefde een rustige tijd in Indië. Het zag ernaar uit dat Giel zijn twee jaren diensttijd zonder problemen zou kunnen afronden. Dus werd al met het thuisfront gecorrespondeerd over zijn terugkomst en de cadeaus die hij mee zou brengen. Maar kort voordat hij zou terugkeren, sloeg de vlam in de pan. Op 21 juli 1947 ging de eerste politionele actie van start. Het bataljon van Giel moest stellingen innemen maar werd met automatische geweren onder vuur genomen. Giel sneuvelde op 25-jarige leeftijd op 26 juli. In Simpelveld kwamen de burgemeester en de pastoor samen de onheilstijding aan de familie Jacobs brengen, die als aandenken de dekenkist met inhoud van Giel kreeg. Hij kreeg een overzees soldatengraf. Hoewel het gezin Jacobs kinderrijk was, is men oudste broer Giel nooit vergeten.